

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr ———

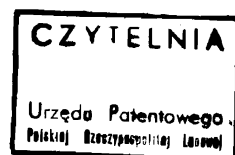
Int. Cl.³ D06M 17/00
D04H 1/58

Zgłoszono: 10.03.82 (P. 235379)

Pierwszeństwo ———

Zgłoszenie ogłoszono: 17.01.83

Opis patentowy opublikowano: 20.12.1984

Twórca wynalazku: Witold Gądor

Uprawniony z patentu tymczasowego: Politechnika Łódzka,
Łódź (Polska)

Sposób wytwarzania włókien klejonych

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania włókien klejonych o miękkim chwycie, przeznaczonych dla przemysłu odzieżowego.

Znany sposób wytwarzania włókien klejonych polega na tym, że runo napawa się wodną dyspersją kauczuku butadienowo-styrenowego, a następnie po odjęciu nadmiaru dyspersji materiał poddaje się suszeniu w temperaturze 70–90°C oraz dogrzewaniu w temperaturze nie przekraczającej 130°C. Otrzymane tym sposobem włókniiny charakteryzują się sztywnym chwytem, a to ogranicza ich zakres zastosowania w przemyśle odzieżowym.

Znany jest także sposób wytwarzania włókien klejonych polegający na napawaniu runa wodną dyspersją środków butadienowo-akrylonitrylowych, a następnie suszeniu w temperaturze 80–90°C i dogrzewaniu w temperaturze nie przekraczającej 150°C. Sposób ten zapewnia otrzymanie włókniiny o miękkim chwytem, jednakże wadą jest konieczność stosowania kosztownego środka butadienowo-akrylonitrylowego.

Sposób wytwarzania włókien klejonych według wynalazku polega na tym, że runo napawa się dyspersją kauczuku butadienowo-styrenowego zawierającego 4–15% wagowych, w stosunku do masy kauczuku, środka sieciującego w postaci oligomerów tlenku etylenu o masie cząsteczkowej 400–6000. Napojone runo suszy się następnie w temperaturze 70–90°C, po czym dogrzewa w temperaturze 120–130°C.

Sposób według wynalazku zapewnia otrzymanie włókniiny o miękkim chwytem i dobrej układalności, która jest cechą konieczną dla wielu rodzajów włókien z dużymi powierzchniami części konfekcji w przemyśle odzieżowym. Stosując do sieciowania karboksylowego kauczuku butadienowo-styrenowego oligomery tlenku etylenu o różnym ciężarze cząsteczkowym, można otrzymać włókniiny o różnych własnościach. Stosowanie oligomerów o niższym ciężarze cząsteczkowym zapewnia otrzymanie włókniiny o dużej miękkości i odpornej na działanie perchloroetyleny, natomiast zwiększanie ciężaru cząsteczkowego oligomerów powoduje otrzymanie włókien o zmniejszonej miękkości, lecz pełniejszym chwytem przy tej samej masie powierzchniowej runa, a także zmniejszenie odporności na działanie perchloroetyleny.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania włóknin klejonych drogą napawania runa dyspersją kauczuku butadienowo-styrenowego oraz suszenia w temperaturze 70–90°C i dogrzewania w temperaturze 120–130°C, **znamienny tym**, że do kąpeli napawającej runo dodaje się związki sieciujące w postaci oligomerów tlenku etylenu o masie cząsteczkowej 400–6000 w ilości 4–15% wagowych w stosunku do masy kauczuku.